

הזקו

ויאמץ לבבכם

העלון מוקדש לעילוי נשמות

מורנו ורבנו הגאון הגדול רבנו רחמים מאזוז זצוק"ל

מרן ראש הישיבה הגאון הגדול רבנו מאיר מאזוז זצוק"ל

שיעורו השבועי של מו"ר ועט"ר הגאון הגדול הרב צמח מאזוז שליט"א

השיעור משודר מידי שבע בערוץ "קול ברמה" ביום ראשון בשעה 20:00 | השיעור נמסר ביום ראשון ג' אלול התשפ"ו

מידות טובות - שנה טובה

מאיזו שבועה רעד מרן ה"איש מצליח", ומי נתפס כשהוא עוסק בסוגיות בעומק העיון בתחנת הרכבת? מהו החלום שהביא את הברכה, וכיצד השקידה בתורה היתה התנאי לקיום ההבטחה? מי מסר שיעור בישיבתו גם ב...יום הפורים, וכיצד קיבל את הבשורה הקשה שהגיעה בעיצומו? מהו התיקון האמיתי שדורש חודש 'אלול', ומדוע לא נכון לבקש ברכה לעשירות? מה ההבדל בין ליצנות לבדיחה, ועל איזה 'מידות' בעיקר עלינו לחזור בתשובה. וגם: מדוע השכן שרצה 'דין תורה' לא חזר, וכיצד חובת הכרת הטוב אינה נמחית גם כעבור ששים שנה? • "רַחֵץ וְטָהַר, וְאַל תֵּאָחֵז"

מכיר אותי - וגם יותר מזה". ומיד אבא אמר לו: "טוב, אני מברך אותך שתזכה לילדים בשנה הבאה".

זכרון בתוך חלום

והנה בתוך החלום הוא רואה איך שאבא בא ללכת, אבל הוא פתאום נזכר, בעודו בתוך החלום, את מה שאבי מורי איש מצליח סיפר להם בישיבה כמה פעמים, את הסיפור שאירע לו בעצמו עם הגאון הקדוש רבי יעקב אבוקארה זצ"ל², ולכן הוא הוסיף וביקש מאבא עוד בקשה.

וזה היה המעשה שסיפר אבי מורי. הוא היה מתפלל כל יום שחרית במחיצתו של הגאון רבי יעקב אבוקארה, והנה יום אחד רבי יעקב קרא לאבא אחרי תפלת שחרית, ואמר לו: "אני יודע שבאת לכאן לתונס נשוי, שבע שנים אני מכיר אותך פה, ואם כן לפחות יש לך ילד בגיל שש שנים. אבל אף פעם לא ראיתי אותך שהבאת את הבן שלך לבית הכנסת, למה אתה לא מביא אותנו? אתה מרגיל את הבן שלך להתפלל ביחיד!" והתחיל להטיף לו מוסר, ואבא שותק ומקשיב.

"אני נשבע לך, יהיה לך בן"

אחר שרבי יעקב אבוקארה סיים לדבר, רק אז אבא פתח את פיו ואמר לו בנמיכות קומה: "כבוד הרב, אין לי ילדים". אמר לו הרב בפליאה: "מה? אין לך ילדים? ואתה שותק כל הזמן הזה בעוד אני שופך עליך אש וגופרית?". אמר לו אבא: "כן, רציתי לקבל את המוסר של הרב".

באותו זמן, תוך כדי השיחה, היה רבי יעקב אבוקארה עוסק בקיפול התפלין שלו. ותכף קפץ רבי יעקב ונשבע לאבא ואמר לו:

בדמותו של רבי חיים פרץ זצ"ל

מורי ורבותי, שבוע טוב ומבורך. נאמר כמה דברי חיזוק¹. היום הזה, הוא יום השבעה לפטירתו של הגאון הגדול רבי חיים פרץ זצ"ל. הוא היה מגדולי תלמידיו של אבי מורי "איש מצליח" בישיבת "כסא רחמים" בתונס, ומגדולי תלמידיו של מר אחי מרן ראש הישיבה רבי מאיר מאזוז זצ"ל.

הוא היה מעיין גדול, מעמיק גדול, מרביץ תורה גדול. היה חבר בית הדין בפריז. ולימד שם תקופה בישיבת "תורה ורחמים" של מורנו הרב רבי בוגיד סעדון זצ"ל. וגם אחרי שחלה בכליות והיה צריך טיפול בדיאליזה שלוש פעמים בשבוע, בכל זאת היה מקבל תלמידים מישיבת "תורה ורחמים" ומלמד אותם עיון והלכה. אשריו ואשרי חלקו.

שקידה בתורה כנגד זרע בר קיימא

נאמר דבר קטן על המנות. אני עוד זוכר אותו מישיבת "כסא רחמים", איך היה מתמיד, איך היה מעיין, איך היה לומד, איך היה שוקד. אחר כך נסע לפריז (כמו שהיו הרבה בתונס שרצו לעזוב, מחמת שראו שאין שם עתיד טוב, כי היה קשה לחיות עם השנאה שהיתה לערבים בתונס). ובתחילה לא ידעו שם את ערכו וגדולתו. ונתנו לו להיות שמש בבית הכנסת.

והנה כמה שנים ארוכות אחרי שהתחתן, הוא לא זכה לילדים. יום אחד הוא ראה בחלום את אבי מורי הגאון "איש מצליח" זצ"ל, והוא רואה את עצמו בחלום איך שהוא רץ אחריו ואומר לו: "הרב, תברך אותי בילדים". והוא מספר שאבא אמר לו: "לא, אתה היום לא לומד כמו שהיית פעם, אני לא אברך אותך". ואז הוא חזר ואמר: "הרב תברך אותי, ואני מבטיח לך שאני אחזור לשקוד כמו שאתה

1. לעילוי נפש רוח ונשמה של אחיי הקדושים, הגאונים הגדולים, מרן ראש הישיבה רבי מאיר, ורבי רחמים מאזוז, זכר צדיקים לברכה. זכותם תעמוד לנו ולכם כל ישראל.
2. הוא חי למעלה ממאה שנה. התמונה שלו מופיעה אצלנו בישיבה, ואחרי פטירתו הוא זכה שהעלו את עצמותיו לארץ, והוא נקבר בהר הזיתים קרוב לציון של אור החיים הקדוש והרב פרי חדש. הייתי בהלוויה שלו.

"אני נשבע לך³ בנקיטת חפץ, בתפלין האלו, שבשנה הבאה יהיה לך בן".

וכן היה. עד סוף השנה נולד לו לאבא בן בכור (לפני שנולד לו מרן ראש הישיבה, מר אחי רבי מאיר). והוא קרא לבן הזה 'צמח ברכה'. אבא מאד ציפה מהילד הזה למשהו גדול⁴, אבל לצערנו הוא נפטר בגיל שמונה, ביום פורים בשנת תש"ה⁵.

כחם של שתי מילים

כאשר אבי מורי סיפר לנו את הסיפור הזה⁶, אבא הוסיף עוד משפט ואמר: "אחרי שנפטר - לא אליכם - הבן הבכור, הצטערתי על כך שכאשר רבי יעקב אבוקארה בירך אותי, למה לא אמרתי לו: הרב, תוסיף לי בתוך הברכה עוד שתי מילים: 'בן זכר של קיימא'". אבל מה שהיה היה⁷.

כעת אני חוזר לחלום של רבי חיים פרץ זצ"ל, באותה שעה שהוא ראה את אבא בחלום וזכה לקבל ממנו ברכה לילדים, הוא נזכר בסיפור הזה שהיה לאבא עם ר' יעקב, והוא נזכר שאבא אמר, שהוא מצטער שלא ביקש מרבי יעקב אבוקארה בן זכר 'של קיימא', ולכן הוא ראה את עצמו בעודו בתוך החלום, שהוא הולך ורץ תכף אחרי אבא, ואומר לו: "הרב, אני מבקש, תגיד לי 'של קיימא'". ואבא אמר לו: "כן, יהי רצון שיהיו לך ילדים של קיימא".

כפי נדרו אשר ידך

ומאז, רבי חיים פרץ היה קשור עם הגמרא יומם ולילה⁸, את ההבטחה שלו, מה שהבטיח לאבא - הוא קיים עד יום מותו. וזכה באותה שנה לבת, וגם זכה וחיתן אותה עם תלמיד חכם. ואחר כך זכה גם לבן - כפי שבירך אותו אבא. ועל דרך מה שאמרנו רבותינו במסכת חולין (דף ז' ע"ב) "גדולים צדיקים במיתתם". זכותו תעמוד לנו ולכם ולכל ישראל.

למלא עגלה בלי לשלם

אנחנו נמצאים כבר בחודש אלול, חודש הרחמים, חודש ההתעוררות להתקרב להקב"ה. נאמר כמה מילים להתחזק. כולם יודעים שחודש אלול זהו חודש התשובה. הקב"ה נתן לנו חודש אלול שהוא שלושים יום, כדי להתכונן לקראת יום הדין. ובנוסף, עוד עשרה ימים מראש השנה עד יום הכיפורים. הקב"ה - האבא - רוצה לתת לנו שנה טובה, אבל כמו שאי אפשר למלאות עגלה בסופר בלי לשלם, אי אפשר לבקש שנה טובה בלי לשלם. ולכן צריך לקיים את מה שנאמר בפסוק "נְחַפְּשֶׁה דְרָכֵינוּ וְנִשְׁקָהּ, וְנִשְׁוֶהָ עַד הַשֵּׁם" (איכה ג' מ'), נחפש מה אנחנו צריכים לתקן ונחזור להקב"ה!

לחפש בדעות הרעות

נקרא הלכה אחת מהרמב"ם הלכות תשובה (פרק שביעי, הלכה ג'). הרמב"ם כותב כך: אל תאמר שאין התשובה אלא מעבירות שיש בהם מעשה, כגון זנות וגזל וגניבה. אלא כשם שצריך אדם לשוב מאלו, כך הוא צריך לחפש בדעות רעות שיש לו ולשוב מהן. הרמב"ם כותב לנו כאן, אל תחשוב שהאדם צריך לחזור בתשובה רק מעבירות כמו ח"ו זנות, גזל, גניבה וכדומה. אלא כמו שבדאי

שצריך לחזור בתשובה מאלה, גם צריך לחפש בדעות הרעות ולחזור מהן בתשובה.

לשון רכה ושפה פשוטה

מה הן הדעות הרעות שהרמב"ם אומר שצריך לחזור בהם בתשובה?

הרמב"ם מונה כמה דברים: "מן הכעס" - הכעס זו מידה רעה מאד. הסיבה שאדם כועס היא, כיון שהוא חושב שהכל מגיע לו. אבל אם קצת יחשוב ויתבונן, הרי מי אמר שהכל מגיע לך? ובכלל, גם אם נניח שהיו צריכים לעשות את מה שביקשת - מה אתה מרוויח כאשר אתה כועס? האם אתה יכול להחזיר בחזרה את מה שהפסדת? החכם יודע שהכעס אין בו שום ריוח.

רבותינו אומרים במסכת קידושין (דף מ' ע"ב): רגזן, לא עלתה בידו אלא רגזנותו. כל מה שהרוויח - שהוא התרגז... זה הכל. הוא לא הרוויח מאומה! להיפך, בשפה פשוטה וטובה אתה תוכל לשכנע את החבר שלך, בלי לכעוס.

המפסיד היחידי - זה אתה!

הרמב"ם ממשיך: "ומן האיבה" - השנאה. אדם שונא את חברו בגלל שעשה לו מה שעשה לו. אבל זו לא הדרך. הקב"ה אוהב שלום, "ה' יברך את עמו בשלום" (תהלים כ"ט י"א). כאשר אתה תמשיך לשנוא אותו, מה יצא לך מכך? מה הרווחת? הרווחת כסף? הרווחת רק שנאה. לכן מזהירה התורה: לא תשנא! גם אם אדם לא בסדר - אל תשנא אותו⁹.

"ומן הקנאה". אדם מקנא שפלוני יש לו פנטהאוז, בית גדול ומפואר. מה אתה מרוויח מהקנאה הזאת? אדרבא אתה מפסיד, אתה לא רגוע. אתה מקנא - אתה אוכל את הלב.

שמח בני בחלקך

"ומן התחרות". אדם רואה שחברו הגיע לדבר מסוים, והוא חושב: 'גם אני צריך להגיע'. אמנם יש תחרות שהיא טובה ומבורכת, וכמו שאומרים רבותינו במסכת בבא בתרא (דף כ"א ע"א), 'קנאת סופרים תרבה חכמה'. הוא למד - גם אני אלמד. זה בידים שלך! אדרבה תלמד ותשיג יותר תורה ויראת שמים - זה דבר מבורך. אבל כשאדם מקנא בדברים שאינם בהישג ידו, או כשיש חלילה תחרות של ענייני עולם הזה, האדם אומר 'הוא יש לו פנטהאוז אז גם אני רוצה' - זו מדה רעה. אם הקב"ה בירך אותך בעושר - יהיה לך. ואם הקב"ה לא בירך אותך בעושר - לא יהיה לך. האדם צריך להיות שמח במה שה' נתן לו.

שמחה אבל לא ליצנות

"ומן ההיתול" - צחוק, קלות ראש. אמנם האדם ודאי צריך להיות בסדר פנים יפות, אבל היתול וליצנות זה דבר גרוע. רבותינו אומרים: ליצנות אחת - דוחה מאה תוכחות. לכן האדם צריך לברוח מהליצנות¹⁰.

האם הוא אוכל שתי צלחות?

הרמב"ם ממשיך: "ומרדיפת הממון". האדם רודף יום ולילה אחרי

3. אבא סיפר לנו את זה ואמר: "רעדתי מהשבעה!" הרב לא אמר 'אני מברך אותך', הוא לא אמר 'אני מבטיח לך'. אלא אמר: 'אני נשבע לך', ועד כדי כך שהוא נשבע בתפלין הקדושות שלו!

4. ראיתי מכתב שאבא כתב לגאון הגדול רבי עובדיה הדאיה, שהיה חבר בית הדין לערעורים בירושלים, והוא סיפר לו על הילד הזה, וכתב, שהבן הזה היה כל לילה קם בחצות, קורא ברכות השחר וקורא תיקון חצות והולך לישון. במשך היום היה יושב וקורא מתחילת חומש בראשית, והוא ממשיך וממשיך עד סוף התורה - "לעיני כל ישראל". היה ילד פלא!

5. סיפר לי אחד מהתלמידים של אבא, שהם היו לומדים שיעור פורים אצל אבי מורי האיש מצליח, ובא מישוהו ולחש לו באוזן שתי מילים. הרב סגר את הספר, הלך ונישק את ההיכל, ואמר: "ה' נָתַן, וְה' לָקַח. יְהִי שֵׁם ה' מְבָרָךְ" (איוב א' כ"א). ויצא מהשיעור.

6. כדי להחדיר לנו כמה חובת החינוך לילדים בגיל הרך (עד כדי כך שרבי יעקב הקפיד עליו, כשחשב שהוא לא הביא את ילדיו עמו לתפלה).

7. אך מהשמים לא השאירו את אבי מורי האיש מצליח הרבה זמן בעצבון גדול. אמנם הוא ראה את הילד הזה רק אחרי שבע-שמונה שנים מאז שהתחתן. והילד הזה חי כשבע שנים, ואחר כך נפטר. אבל אחרי חודש, ב"ג בניסן, נולד מר אחי, מרן ראש הישיבה, וקראו לו מאיר.

8. אני זוכר, כאשר הייתי נוסע לפריז בשביל לאסוף כסף לישיבה, הייתי פוגש את רבי חיים בתחנת הרכבת, הוא חיכה שם לנסוע לבית שלו. הנוסעים שהיו שם היו גויים וכושים ועוד, אבל הוא היה יושב באיזו פינה עם גמרא פתוחה ומעיין במהרש"א ובמהר"ם שי"ף.

9. אם הוא חכם ומבין, תוכל להוכיח אותו ותקיים "הוֹכַח לְחָכָם וְיִאְהָבָהּ" (משלי ט, ח), אבל אין שום טעם בשנאה מצד עצמה חלילה.

10. אבל מילתא דבדיחותא - זה כן אפשר. הגמרא מספרת במסכת תענית (דף כ"ב ע"א) על חכמי הגמרא, שהיו פוגשים את אליהו הנביא ברחוב. פעם אחת פגש אותו חכם אחד ושאל אותו: "האם יש כאן בשוק הזה מישהו שהוא בן עולם הבא?" אמר לו: "כן, זה זה" הצביע אליהו הנביא על שני אנשים שהיו שם. הלך אליהם החכם ושאל: "ספרו לי מה מעשיכם?" ענו לו: "אנחנו מבדחים את האנשים, משמחים בני אדם. רואים בן אדם עצוב, אומרים לו בדיחה". לכן צריך להבדיל - בדיחה לחוד, וההיתול והליצנות לחוד. אלו שני עולמות!

שבזמן שאדם נשקע באלו, קשה הוא לפרוש מהם. הרמב"ם אומר כאן, שהמדות האלו קשה לחזור מהן בתשובה יותר מהעוונות שהוא הזכיר בהתחלה (זנות, גזל, גניבה וכיוצא), מפני שבזמן שאדם שקוע במדות האלה שהזכיר הרמב"ם, קשה לו לצאת מזה!

לעזוב את ה'דרך'

ומסיים הרמב"ם וכותב כראיה לדבריו: **"וכן הוא אומר** (ישעיה נ"ה ז), **יֵעֲזֹב רָשָׁע דַּרְכּוֹ, וְאִישׁ אֶן מַחֲשַׁבְתּוֹ**". הנה בפסוק כאן לא כתוב "יעזוב רשע את הפשעים שלו והעבירות שלו", אלא הפסוק אמר **"דַּרְכּוֹ"**. הדרך שלו, אלו המדות שהוא התרגל בהן, כמו שאמרנו, כעס, איבה, קנאה. **האדם צריך לעזוב את המדות הרעות. ולעזוב את הרדיפה אחרי העולם הזה.**

התורה מלמדת ומחנכת אותנו להסתכל בחצי הכוס המלאה. לא להסתכל בצורה של חסר לי, חסר לי כסף, חסרה לי וילה, לא! אלא תמיד תסתכל בחצי הכוס המלאה, ותהיה רגוע. התורה נותנת לנו שלוה, נותנת לנו שמחה, נותנת לנו הרבה נחת. **כל הבעיות שיש בעולם באות בגלל הרדיפה אחר הדברים האלו.**

כשהקנאה מעוררת את הראייה

מספרים משל, על שני אנשים שעשו למלך איזה מבצע גדול, משהו שמאד שימח אותו. המלך קרא לאחד מהם ואמר לו: "תגיד לי, איזה פרס גדול אתה רוצה שאני אתן לך? מה שתמצא תקבל. אבל תדע לך, מה שאתה תבקש - אני עומד לתת לחבר שלך פי שניים".

אמר לו: "אדוני המלך, אני מבקש שתנקר לי עין אחת..." - הוא מוכן להיות עיוור בעין אחת, והעיקר שלחבר שלו ינקרו שתי עינים. למה? ממה זה נובע? **כי הוא לא רואה מה שיהיה טוב לו.** הוא מוכן לסבול ולהיות עיוור ולראות רק בעין אחת, והעיקר שלחבר שלו לא יהיה טוב וינקרו לו שתי עינים.

אבל התורה מחנכת אותנו שהאדם לא יהיה כזה, אלא תמיד צריך להיות "וְרָאָה בְּטוֹב יְרוּשָׁלָּם" (תהלים קכ"ח ה') - תמיד תראה את הטוב שלך ותשמח במה שיש לחבר שלך.

דירה צפופה ולב רחב

אני גר בשכונת רמת אלחנן בבני ברק. לפני כעשרים שנה, קנינו

הכסף. שמעתי שבוע שעבר על מישהו שמכר חברה כאן בישראל בשלוש מיליארד שקל. זאת אומרת שלושת אלפים מיליון שקל. וצחקתי בלבי: **האם במקום צלחת אחת - הוא יאכל עכשיו שתיים? האם במקום דירה אחת - הוא יגור בשתי דירות?** מה הוא מרוויח? עוד כסף, עוד כסף, ועוד כסף. יגיע היום "ויעזבו לאחרים חילם" (ע"פ תהלים מ"ט י"א).

לכן, **אני מברך את הילדים שלי, ואת מי שרוצה ברכה, שלא יחסר להם כל טוב.** כמו שאומר דוד המלך בתהלים (ל"ד י"א): **"וְדַרְשִׁי ה' לֹא-יִחְסְרוּ כְּלִי-טוֹב"**. לא כתוב 'ודורשי ה' יהיה להם הרבה עושר'. אני יודע שיש אנשים שאוהבים ברכה לעושר, ולכן אני מברך אותם בעושר. אבל בתוכי, **לילדים שלי, לנכדים שלי, לנינים שלי, אני מברך שלא יחסר להם כל טוב.** היום אתה צריך דירה? שהקב"ה יזמן לך שתוכל לקנות דירה. היום אתה צריך פרנסה טובה? שתהיה לך פרנסה טובה. אתה היום צריך לחתן ילדים? שיהיה לך בשביל לחתן ילדים בנחת. שלא לא יחסר כל טוב.

כבוד - בטל ומבוטל כעפרא דארעא

וממשיך הרמב"ם: **"ומרדיפת הכבוד"**. אנשים רודפים אחרי הכבוד, אבל באמת מה מרוויחים מהכבוד? **מִזֶּן רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה זַל** היה אומר: **כבוד ראשי תיבות: בטל ומבוטל כעפרא דארעא.** מה מרוויחים מהכבוד?! להיפך, יש להתרחק מהכבוד. זו אחת המידות שהרמב"ם מונה וכותב כאן, שצריך לחפש בדעות הרעות שיש לו ולשוב מהן.

לאכול טוב אבל לא לרדוף

"ומרדיפת מאכלות". פירוש הדברים, אתה רוצה לאכול טוב? בסדר. הרי כתוב בפסוק (דברים י"ב כ'): **"כִּי-תֵאָנֶה נִפְשֶׁךָ לֶאֱכֹל בָּשָׂר, בְּכָל-אֶרֶץ נִפְשֶׁךָ תֹאכַל בָּשָׂר"**. אבל **רדיפת מאכלות?** שהאדם רודף ומחפש עוד ועוד עוגות, ועוד מאכלים לאכול? **צריך לחזור בתשובה מזה!** הרי אחרי חמש דקות ממה שאכלת את המאכל הטעים ביותר, הוא כבר התעכל והלך.

המידות קשות מהעבירות

אומר הרמב"ם: כל הדברים הללו **"וכיוצא בהם, מן הכל צריך לחזור בתשובה. ואלו העוונות קשים מאותם שיש בהן מעשה,**

להרגיש חג אמיתי עם מחזורי "איש מצליח"

סט מחזורי בינוני 120 ש"ח | 145 ש"ח ליחידה

סט מחזורי גדול 145 ש"ח | 175 ש"ח ליחידה

סליחות

סליחות כריכה רכה 1 ב-8 ש"ח | 10 ב-60 ש"ח

סליחות בינוני 1 ב-12 ש"ח | 5 ב-50 ש"ח

סליחות גדול סקאי 1 ב-20 ש"ח | 6 ב-100 ש"ח

ניתן להשיג בחנות הספרים של הישיבה:
רח' הרב עוזיאל 26 בני ברק 03-6714821 | 050-4158565

הכרת הטוב שלא נשכחת גם כעבור שנים!

בזמן השבעה של מרן ראש הישיבה זצ"ל, באו עשרות רבנים לנחם. ביניהם הגיע הגאון רבי **אברהם חפוטא שליט"א**, ראש ישיבת הרמב"ם ובית יוסף בתל אביב בעבר. והוא סיפר, שחודשיים-שלושה לפני פטירתו של מרן ראש הישיבה, עשו המשפחה והתלמידים לרב חפוטא, יום הולדת של 80 שנה (או יותר). והזמינו גם את מרן ראש הישיבה, והוא היה אז מאד חלש. ואפילו הכי הוא בא וכיבד.

ולא רק שטרם ובא עד למקום, אלא הוא גם דיבר שם, וכך אמר להם: "רבותי, אני חלש ואני לא הולך לשום אירוע, אבל הרגשתי כאן הכרת הטוב לרבי אברהם חפוטא. כי כאשר באנו עולים חדשים מתונס, רצינו לפתוח את ישיבת 'כסא רחמים'. והיינו צריכים ישיבה שתקבל עליה את האחריות עלינו, תתן דחייה מהצבא לשלושתנו - לשלושת האחים, וגם לתלמידים המבוגרים, האברכים שיהיו בישיבה. הלכנו למקום מסוים - ולא הסכימו, הלכנו למקום אחר - ולא הסכימו. עד שהלכתי לרבי אברהם חפוטא, ואמר לי: 'הרב, אני מוכן לתת לכם, רק תבואו פעם בשבוע בשיעור השבועי. וככה היינו באים כל שבוע בשיעור השבועי'.

אמר מרן ראש הישיבה: **אני מכיר טובה לרב חפוטא, לפני 60 שנה הוא נתן לנו מה שלא קיבלנו ממקום אחר, לכן באתי היום לברך אותו, ולתת לו ברכה מכל הלב למלאות 80 שנה מיום שנולד.** זוהי הכרת הטוב! התורה שלנו מלמדת אותנו מידות טובות, לשמוח בטוב של השני ולהכיר טובה. ברוך ה' לעולם, אמן ואמן.

תפלה במנין, ניצול הזמן ועין טובה

מי שביקר אבותינו הקדושים אברהם, יצחק ויעקב, משה ואהרן, דוד ושלמה, הוא יברך את כל הקהל הקדוש השומעים ברדיו היקר, קול ברמה, ובגליונות המודפסים.

ואת המתחזקים בכמה דברים: **דבר ראשון, במה שרבי יעקב אבוקארה חיזק את אבי מורי ה"איש מצליח" שירגיל את בנו להתפלל במנין. וכן במה שאבי מורי חיזק את רבי חיים פרץ, לעמוד על כל דקה שיוכל ללמוד בה תורה ולנצל אותה. ואת כל הציבור שבעזרת ה' יתחזק בהכרת הטוב, ולהיות בעין טובה עם כל אחד מישראל.**

יהי רצון שנזכה ונתחזק בתורה, יראת שמים, במדות הטובות, ונתברך כולנו בשנה טובה ומבורכת. אמן כן יהי רצון.

דירה של ארבעה חדרים. ברוך ה' המשפחה גדלה, היינו משפחה ברוכת ילדים, והיינו נותנים לילדים לישון שניים במיטה. והנה יום אחד התבשרנו, שהעירייה נותנת רשות לכל הדיירים ב'רמת אלחנן' להוסיף עוד חמשים מטר מרובע. נו, ברכה גדולה. אנחנו גרים בשני בניינים צמודים, כך שהדיירים שגרים משאר צדדי הבנין היו יכולים להוסיף ולהרחיב בצדדים, אבל הדיירים שגרים באותו צד שהוא דבוק וסמוך עם הבנין השני, לא היו יכולים להוסיף. אבל באו השכנים מלבם הטוב, ואמרו לאלה שלא יכולים להוסיף בצד, כדי שלא יפסידו, 'נרשה לכם לבנות מתחת לעמודים'. כולם חתמו, וגם אני איתם.

בנה לו דירה, ויצר לנו מבחן...

יום אחד בא אחד מהשכנים ואומר לי: "אנחנו מזמינים אותך לאסיפת דיירים". שאלתי "על מה?". והוא השיב לי: "תשמע, אותו שכן שחתמנו לו, הוא בנה למטה מתחת לבנין דירה של שלושה חדרים, ולזה לא היתה הכוונה שלנו. לכן אנחנו רוצים לעשות אסיפה, כדי ללכת ולתבוע אותו בדין תורה. הוא הביא את כל החומרים בזריזות, ובנה את הכל תוך שלושה ימים (כי הרי רצפה כבר יש, תקרה יש, נשאר לו לבנות רק קירות). תבוא איתנו".

לא יהא חלקי עמכם!

עניתי לו: "סליחה, אבל כאשר הוא בנה, וכי הוא לקח מהחלק שלנו? הרי מתחת לעמודים ריק, אז הוא בנה? שיהיה לו לבריאות. שתהיה לו דירה של שלושה חדרים". אמר לי: "אבל הוא השכיר אותה בארבע מאות דולר" (הדולר היה אז חמשה שקלים). אמרתי לו: "לבריאות, ה' ייתן לו כהנה וכהנה. למה העין שלי צריכה להיות צרה בשלו? אני הרחבתי את הבית בחמשים מטר. והוא לא היה יכול להרחיב את הבית בחמשים מטר, אז הוא בנה למטה דירה של שלושה חדרים, אבל הוא לא לקח ממני כלום!". אותו שכן התפלל, אמר לי: "מה?! ככה אתה חושב שזו דעת תורה?" אמרתי לו: "ככה חיינו אותי ההורים שלי. תהיה בעל עין טובה, הרי זה לא מחסיר ממך, אז תתן!". הוא לא חזר אלי עוד. כנראה שהוא הלך והסביר לכל הדיירים את עניות דעתי, מה שקיבלנו מההורים.

ככה צריך להיות. תסתכל בחצי הכוס המלאה מה שיש לך. ויִרְאָה בְּטוֹב יְרוּשָׁלַיִם" (תהלים קכח, ה) - תראה את הטוב שלך, ותשמח במה שיש לחבר שלך.

מנעי קולף מִבְּכִי

מרן ראש הישיבה שליט"א עלה השבוע לקבר רחל אמנו לשאת תפלה על עם ישראל ולהצלחת עולם התורה

מרן ראש הישיבה שליט"א השתתף השבוע בשמחת בר המצוה לנער אברהם חיים שבו, בנו של ידיד הישיבה ר' יחזקאל שבו, בהשתתפות מרן הראש"ל הגרש"מ עמאר, ראש ישיבת 'כף החיים' הגאון הגדול רבי יעקב חיים סופר שליט"א, ועוד רבנים ואישי ציבור

חבר הכנסת אביחי בוארון עלה בערב שבת למעונו של מרן ראש הישיבה שליט"א לברכה והתייעצות. הרב בירכו בחום להצלחה בפועלו למען התורה הקדושה.

